

III

Всички радостни, щастливи,
весело хоро извиватъ

и се смѣятъ и си пѣятъ,
та земята чакъ люлѣятъ!

Дунавътъ ги гледа веселъ
и имъ пѣе шумна пѣсенъ,

черното море на изтокъ
се вълнува и се плиска,

а далече се синѣе
Бѣло море и се смѣе.

Ей Балканътъ — старъ войвода
пѣе пѣсни за народа —

а пъкъ свирката отгоре
сладко свири и говори:

— Дружно днесъ се веселете
вие — български братлета,

и отъ днесъ нататъкъ всички
ще сме волни, като птички,

ще играемъ и ще пѣемъ,
в' миръ и сговоръ ще живѣемъ.

А когато порастете
въ рай земята обърнете!

Асенъ Босевъ

ЛАСТОВИЧКА

Ластовичке лекокрила,
отдалечъ долиташъ ти,
гдето волно се разстила
нашата Родина мила
посрѣдъ толкозъ красоти.

Гдето днесъ се радватъ всички
на свободната земя,
мойтъ братчета, сестрички
като тебе, ластовичко,
отъ сърдце се веселятъ.

Ти не чу ли надъ полята
какъ кѣнти имъ пѣсенъта?
Че не помнятъ тамъ децата
съ толкозъ радостъ на сърцата
да посрѣщатъ пролѣтъта!...

Ластовичке лекокрила,
чуруликай, пѣй и ти,
че днесъ волно се разстила
нашата Родина мила
всрѣдъ свободни висоти!

Христина Стоянова